

اعلامیه

قرارداد نو استعماری سوسیال امپریالیسم شوروی

در باره

مردمان، میهن پرستان .

خیانتی که در مهرماه ۱۳۴۹ نسبت به منافع حیاتی، میهن ماضی و سرنگرفت از خیانت های قد را اول حکومت محمد رضا شاه است، رژیم کودتای این ماه قرارداد امی با نمایندگان سوسیال امپریالیست های شوروی امضا کرد که یکی از اهرزنانترین قراردادها در تحمیلی امپریالیستی است .

پیش از این تاریخ نیز، همچنان که گوییم، توافق بارها افشا کرده است، سوسیال امپریالیست های شوروی به دستکاری امپریالیست های امریکائی مواضع سیاستی در اقتصاد و سیاست ایران اشغال کرده بودند ولی قرارداد مهرماه ۱۳۴۹ را باید هر چه جدیدی در تأمین سلطه تزارهای نوین کرپشن بشمار آورد . بموجب این قرارداد، سوسیال امپریالیست های شوروی سرکشی از مطامع بزرگ خویش یعنی دست اندازی بر منابع نفت ایران در سراسر شمال و مرکز آن را می آیند . اگر جنوب ایران از زمان تاجران شاه در اختیار نفت خواران امپریالیستی است اینک سوسیال امپریالیست ها زمینه عارت بی رقیب نفت ایران را از سرخس تا جلگه ایسرای خود فراهم آورده اند . بموجب این قرارداد، علاوه بر لوله گاز سراسری که در ها میلیون دلار برای ایران تعلق داده اند بهای ناچیز در رگبار اسب سوسیال امپریالیسم شوروی تحویل داده لوله دیگری به وزارت آن و بهمان قیمت نروشکن از محل اعتبارات و وام های اسارت آروساخته خواهد شد تا قسمت دیگر گاز ایران را از طریق شوروی باپرداخت حقوق ترانزیت بدولت های غارتگر دیگری رسانند . بموجب این قرارداد، استخراج منابع عظیم گاز سرخس به سوسیال امپریالیست های شوروی واگذار میشود . بموجب این قرارداد، تولید کارخانه ذوب آهن که سوسیال امپریالیست های شوروی بنا بر مقاصد خاص خویش معمول ساختن آنند به در برابر زمین های کشورهای غربی یعنی به چهار میلیون تن در سال بالا برده میشود تا سوسیال امپریالیست های شوروی بستوانند فرآورده های آن را برای صنایع خویش بنشین بس از ایران خریداری کنند (همان کاری که هندوستان و کارخانه ذوب آهن آن کرد هاند) . بموجب این قرارداد، سوسیال امپریالیست های شوروی نیازمندی های خود را به مواد اولیه از قبیل بربنج، پسته و دانه های روغنی و غیره در عرض یازده سال بدولت ایران اطلاع خواهند داد تا دولت ایران نقشه های اقتصادی خود را بر اساس آنها تنظیم کند و کارمل وظیفه مستعمران را برایش قبول داشته باشد . بموجب این قرارداد، سرزمین های پهناور از شمال ایران به عنوان ایجاد بنگاه های گشت و صنعت در اختیار سوسیال امپریالیست های شوروی گذارته میشود، از نوع همان بنگاهها که امپریالیست های امریکائی در بندر عباس و حوالی سد دز و غیره برپا داشته اند و چیزی بگری جز بمبسه استعماری نیست . قرارداد مهرماه ۱۳۴۹ بر تقسیم پراهنزانه ایران حتمی گردید و واقع تجدید قرارداد شوم ۱۹۰۷ است، با این تفاوت که امپریالیسم انگلستان جای خود را به امپریالیسم امریکاداده است و سلطه روین یونیت های خروشچنی (برزنگها، یادگونی ها، کاسپین ها) بر جای سلطه زمانها نهمه نهمه اند، با این تفاوت که نقش فرومایگی و زبونی محمد علی شاه امجد رضا شاه ایفا میکند . قرارداد مهرماه ۱۳۴۹ یکی از فظا هر برجسته سازش سوسیال امپریالیست های شوروی و امپریالیست های امریکائی بر سر تقسیم جهان است . محیطی که این قرارداد در آن امضا شد همان است که قرارداد گسرسیمبر بر میهن ما تحصیل کرد، یعنی محیطی که فریاد میهن پرستان را در آن با صغیر گولعه ها موش میکنند . این قرارداد نیز مانند قرارداد گسرسیمبر و نظر خلق ایران از درجه اعتبار ساقط است و ما بنا بر خلق ایران بطلان آن را اعلام میداریم .

مردمان، میهن پرستان .

امروز پیش از این آشکار میگردد که بارزها سوسیال امپریالیسم شوروی شرط ضروری سرنگون ساختن امپریالیسم پارتی است . سوسیال امپریالیسم شوروی و امپریالیسم امریکاد و تکیه گامه رژیم محمد رضا شاه اند . بازوی محمد رضا شاه را هر دو آنها مسلح میکنند . در دشمنی با انقلاب ایران هر دو آنها بیگانه اند از گینه تووانند . روین یونیت های حزب بود ه ایران که در رصد پوشش اند این مقامی روشن اند با انقلاب ایران خیانت میورزند . وظیفه ما است که نقاب از چهره سوسیال امپریالیسم شوروی برگیریم و هر دو را از جنبه جهانی رایگما بگویم . در این بینکار همدس، همه خلق های جهان و از آن جمله خلق شوروی (که با انقلاب کبیر سوسیالیستی آنهمه پیمان های اسارت آور و از آن جمله قرارداد ۱۹۰۷ را از همیدرید) پشتیبان خلق ایران اند .

فرزبان بار آتش بیگار خلق های ایران برضد حکومت محمد رضا شاه و حامیان امپریالیست و سوسیال امپریالیست وی .
 ننگ و نفرت بر قرارداد امصهر ۱۳۴۹ .
 سازمان مارکسیستی - لنینیستی توفغان
 مهر ۱۳۴۹ = اکتبر ۱۹۷۰